

Č.j. R 18/2003

V Brně dne 8. července 2004

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 4. 2003 č.j. S 19/03-2131/03-ORP ve věci porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podal účastník řízení - společnost **FATRA – NTI, s.r.o.**, se sídlem Napajedla, tř. T. Bati č.p. 1541, okres Zlín, PSČ 763 61, IČ 25 34 13 91, zastoupená na základě plné moci ze dne 4. 4. 2003 JUDr. Pavlem Svobodou, advokátem v advokátní kanceláři WEINHOLD LEGAL, v.o.s., Karlovo náměstí 10, Praha 2, PSČ 120 00, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 4. 2003 č.j. S 19/03-2131/03-ORP **r u š í m** a věc **v r a c í m** orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 10. 4. 2003 rozhodnutí č.j. S 19/03-2131/03-ORP, v jehož první výrokové části deklaroval, že společnost FATRA – NTI, s.r.o., se sídlem Napajedla, tř. T. Bati č.p. 1541, okres Zlín, PSČ 763 61, IČ 25 34 13 91 (dále jen „účastník řízení“ nebo „FATRA“) tím, že na období roku 1998 až 2002 uzavřela s distributory antikoročních produktů zn. ZERUST roční Smlouvy o uzavírání budoucích smluv kupních, jež obsahovaly v článku 8 bod 8.4, popřípadě 8.5 ujednání zavazující distributory bezpodmínečně dodržovat při dalším prodeji antikoročních produktů zn. ZERUST kupní ceny pro konečného zákazníka dle ceníku „Z“ zpracovaného účastníkem

řízení, a to včetně množstevních rabatů, a v článku 1 bod 1.2 těchto smluv z let 2001 a 2002 ujednání, že sortiment tuzemských výrobků ZERUST a ABRIGO a jeho závazné ceny pro konečného zákazníka jsou udány v ceníku „Z“, který tvoří přílohu smlouvy, porušila v období od 1. 1. 1998 do 30. 6. 2001 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 63/1991 Sb.“) a v období od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2002 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 143/2001 Sb.“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), neboť tato ujednání jsou zakázanými a neplatnými dohodami o přímém určení ceny ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 63/1991 Sb. a rovněž zákona č. 143/2001 Sb., které na trhu antikoročních produktů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze narušily hospodářskou soutěž.

Dále Úřad konstatoval, že účastník řízení porušil v období od 1. 1. 1998 do 30. 6. 2001 ustanovení § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 63/1991 Sb. a v období od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2002 ustanovení § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 143/2001 Sb. tím, že v období let 1998 až 2002 uzavřel s distributory antikoročních produktů zn. ZERUST roční Smlouvy o uzavírání budoucích smluv kupních, jež obsahovaly v článku 2 bod 2.2 ujednání zavazující distributory nezasahovat do přímých obchodních aktivit účastníka řízení a v článku 2 bod 2.3 ujednání zavazující prodávajícího k nenarušování přímých obchodních aktivit distributorů, tedy zakázané a neplatné dohody o rozdělení trhu, které na trhu antikoročních produktů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze narušily hospodářskou soutěž.

Porušení soutěžních pravidel, a to v období od 1. 1. 2001 do 30. 6. 2001 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a v období od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2002 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., bylo rovněž shledáno u ročních Smluv o uzavírání budoucích smluv kupních uzavřených na období let 2001 a 2002, konkrétně pak v ustanovení článku 8 bod 8.4, podle něhož kupující není oprávněn prodávat výrobky ZERUST dalším distributorům, popř. pouze distributorům schváleným účastníkem řízení. Rovněž tato ujednání představují zakázané a neplatné dohody, které mohly na trhu antikoročních produktů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze vést k narušení hospodářské soutěže.

Dodatky ke Smlouvám o uzavírání budoucích smluv kupních na rok 2001, které účastník řízení uzavřel s distributory antikoročních produktů zn. ZERUST na období roku 2002, pak dále obsahovaly v článku 4 bod 4.9 ujednání zavazující distributory neprovádět distribuci jiných konkurenčních obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze, než jsou obalové materiály zn. ZERUST. Posledně uvedené ujednání, jak Úřad v napadeném rozhodnutí deklaroval, je zakázanou a neplatnou dohodou ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., jež mohla na trhu antikoročních produktů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze vést k narušení hospodářské soutěže.

Za porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže uložil Úřad podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže účastníkovi řízení pokutu ve výši 500 000 Kč a jednání shora specifikované bylo účastníkovi řízení ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 téhož zákona zakázáno.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení rozklad, ve kterém namítá jak hmotně právní vady rozhodnutí, tak procesní pochybení Úřadu. Dle názoru účastníka řízení nevzal Úřad při vymezení relevantního trhu na vědomí definici dočasné protikoroční ochrany dle ČSN 03 8205 a zastupitelnost jednotlivých druhů protikoročních prostředků. Produkty obsahující vypařovací inhibitory koroze jsou přitom podle účastníka řízení minimálně

zastupitelné nebo zaměnitelné s bariérovými obaly a vysoušedly a kontaktními a vypařovacími inhibitory, a to jak po stránce užití, tak ceny.

Účastník řízení se domnívá, že určení podílu společnosti FATRA na relevantním trhu je neprůkazné. Úřad se dle jeho názoru omezil pouze na konstatování, že podíl účastníka řízení na celkových dodávkách na definovaném relevantním trhu je 30 %, nezohlednil však významný podíl dovozců a distributorů konkurenčních výrobků ze Slovenské republiky.

Pro posouzení smluvního ujednání o stanovení prodejních cen poukazuje účastník řízení na výpovědi některých svědků, např. Ing. Romana Hoferka, Ing. Michala Horta, ze kterých dle jeho názoru vyplývá, že ujednání o stanovení prodejních cen nemělo žádný protisoutěžní efekt. Účelem ustanovení, jež zavazovalo distributory dodržovat při prodeji zboží zn. ZERUST stanovené prodejní ceny, bylo podle účastníka řízení zamezit neoprávněnému vývozu těchto produktů mimo území České a Slovenské republiky a dále parazitování na vykonané práci jiným distributorem či společností FATRA. V ceně pro konečného spotřebitele je totiž zahrnuta i cena za technickou pomoc a servis, eventuálně technický návrh obalu apod. Účastník řízení konstatuje, že ujednání o fixních cenách pro prodej konečným zákazníkům patří sice k nejzávažnějším porušením právních předpisů ochrany hospodářské soutěže, přesto však má za to, že každé porušení zákona nemusí být nevyhnutelně sankcionováno uložením pokuty ze strany Úřadu. Jako podpůrný argument pro neuložení pokuty poukazuje na rozhodnutí generálního ředitele britského antimonopolního Úřadu (Director General of Fair Trading: strany 508 – 509 správního spisu).

Dále účastník řízení namítá, že smluvní ujednání o zákazu prodeje produktů zn. ZERUST dalším distributorům se týkalo pouze těch distributorů, kteří nebyli proškoleni společností FATRA a jejichž prodej by tak nezaručil správnou aplikaci produktů této značky. Snahou účastníka řízení bylo prostřednictvím zákazu prodeje smluvního zboží dalším distributorům smluvně založit legální selektivní distribuční systém. Účastník řízení má za to, že Úřad pochybil, když ve správním řízení opomněl aplikovat ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) bod 3. vyhlášky č. 198/2001 Sb., o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže pro určité druhy vertikálních dohod (dále jen „obecná výjimka pro vertikální dohody“), jímž je ujednání omezující kupujícího prodávat výrobky zn. ZERUST dalším (neautorizovaným) distributorům povoleno. Prodej pouze přes vyškolené distributory podle společnosti FATRA totiž chrání konečného zákazníka před neobornou aplikací a případnými škodami.

Zakotvení smluvního ustanovení, jež zavazovalo distributory neprovádět distribuci jiných konkurenčních obalových výrobků, odůvodňuje účastník řízení zájmem na ochraně práv duševního vlastnictví, popřípadě know-how, které bylo distributorům předáno. Za předpokladu, že podíl účastníka řízení na relevantním trhu je nižší než 30 %, je takové smluvní ujednání plně v souladu s právními předpisy regulujícími ochranu hospodářské soutěže, zejména s vyhláškou Úřadu č. 200/2001 Sb., o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž podle § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže pro určité druhy dohod o poskytování technologií (dále jen „obecná výjimka pro dohody o poskytování technologií“).

Závěrem hmotněprávních námitek proti napadenému rozhodnutí konstatuje účastník řízení, že Úřad pochybil, když se při aplikaci právních předpisů omezil pouze na zákon o ochraně hospodářské soutěže a obecnou výjimku pro vertikální dohody. Opomněl přitom

aplikovat obecnou výjimku pro dohody o poskytování technologií, jež umožňuje využití široké škály smluvních ujednání, která jsou sama o sobě pro hospodářskou soutěž omezující.

Společnost FATRA má za to, že Úřad pochybil rovněž procesně, když za účastníka řízení určil pouze ji a nikoli i ostatní soutěžitele, tj. druhé strany posuzovaných smluv. Poukazuje na ustanovení § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, jež definuje účastníka řízení jako subjekt, o jehož právech nebo povinnostech stanovených tímto zákonem má být v řízení rozhodnuto. Tím, že Úřad zakázal plnění předmětných dohod společnosti FATRA, zasáhl tak dle jejího názoru do práv a povinností všech smluvních stran, tedy i distributorů. Podle účastníka řízení nelze ve správním řízení č.j. S 19/03 aplikovat ustanovení § 21 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, neboť nejsou splněny potřebné podmínky. Účastník řízení se proto domnívá, že Úřad porušil ústavní zásadu rovnosti subjektů před soudem podle článku 96 Ústavy České republiky.

Účastník řízení dále namítá porušení jeho práva vyjádřit se ke všem skutečnostem rozhodným pro vydání rozhodnutí. Jednatelka společnosti FATRA byla sice dne 7. 4. 2003 seznámena s podklady pro rozhodnutí a se způsobem jejich zjištění, Úřad však v napadeném rozhodnutí odkazuje na důkaz – vyjádření od společnosti TART ze dne 8. 4. 2003, které bylo získáno až poté, co bylo účastníku řízení umožněno seznámit se se spisem a vyjádřit se k výsledkům šetření.

Dle názoru účastníka řízení nedodržel Úřad zásady nezbytné k prokázání všech jeho tvrzení obsažených v napadeném rozhodnutí. Úřad sice částečně opírá napadené rozhodnutí o správná fakta, tato ale nesprávně interpretuje a vyvozuje z nich nesprávné právní závěry. Podle společnosti FATRA pochybil Úřad rovněž při posouzení právního základu řízení, když v úvodu odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatuje, že správní řízení č.j. S 19/03 bylo zahájeno z vlastního podnětu Úřadu. Účastník se domnívá, že s ohledem na dopis společnosti TART ze dne 12. 12. 2002 – „podnět k přezkoumání porušování hospodářské soutěže firmou FATRA – NTI, s.r.o.“ bylo správní řízení zahájeno ne z vlastního podnětu Úřadu, ale z podnětu společnosti TART.

Na základě všech shora uvedených skutečností navrhuje společnost FATRA, aby předseda Úřadu rozhodnutí ze dne 10. 4. 2003 č.j. S 19/03-2131/03-ORP v plném rozsahu zrušil, případně aby při věcném potvrzení tohoto rozhodnutí zrušil výrokovou část 3. týkající se pokuty.

Na základě námítky účastníka řízení v rozkladu vznesené proti vymezení relevantního trhu a stanovení podílu účastníka řízení doplnil správní orgán prvního stupně ve smyslu ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu správní spis o článek – „Speciální ochranné materiály balených průmyslových produktů“ (Logistika 2/2003, strany 490 – 492 správního spisu), o Československou státní normu – ČSN 03 8205 Ochrana proti korozi, všeobecné požadavky na dočasnou ochranu kovů (strany 522 – 569 správního spisu), a dále oslovil dovozce antikoročních produktů obsahujících inhibitory koroze.

Po doplnění dokazování bylo účastníku řízení v souladu s ustanovením § 33 odst. 2 správního řádu umožněno seznámit se s úplnými podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k těmto podkladům i ke způsobu jejich zjištění. Dne 9. 4. 2004 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém opětovně namítá, že Úřad porušil svoji povinnost zjistit přesně a úplně skutkový stav věci, když nesprávně vypočetl podíl na relevantním trhu dle údajů o objemu srovnatelných produktů uvedených na český trh konkurenčními firmami nebo

nakoupených oslovenými firmami přímo ze zahraničí. Dále společnost FATRA namítá, že Úřad nezískal a nezapočítal údaje o dodávkách konkurenčních produktů zn. ZERUST na tuzemský trh od jeho největších konkurentů, což vedlo k odlišnému obrazu relevantního trhu. Závěrem svého vyjádření k podkladu pro rozhodnutí o rozkladu podává účastník řízení námitky proti tvrzením obsaženým v dopise společnosti TART ze dne 8. 4. 2003 a poukazuje na skutečnost, že společnost TART poskytla Úřadu zřejmě úmyslně zkreslené údaje.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s odst. 2 téhož ustanovení správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Dne 2. 6. 2004 nabyl účinnosti zákon č. 340/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a některé další zákony. Podle ustanovení článku III odst. 1 Přejícných ustanovení se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Proto je případ nadále posuzován z hlediska zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění platném do 1. 6. 2004.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu, a to i nad rámec námitek uplatněných společností FATRA v rozkladu, a zjistil jsem závažná pochybení prvostupňového orgánu zakládající důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

V první řadě zaměřil jsem se na přezkoumání procesního postupu ve věci a shledal jsem, že účastník řízení před vydáním napadeného rozhodnutí ve věci nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí a se způsobem jejich zjištění ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu. Námitku účastníka řízení o porušení jeho práva vyjádřit se ke všem skutečnostem rozhodným pro vydání rozhodnutí tak shledávám oprávněnou. Při novém projednávání věci tak považuji za nezbytné, aby byl dodržen řádný procesní postup, zejména aby podle § 33 odst. 2 správního řádu byl účastník řízení seznámen se všemi došetřenými skutečnostmi a aby bylo účastníku řízení před vydáním rozhodnutí umožněno vyjádřit se k jeho úplnému podkladu i ke způsobu jeho zjištění.

Přisvědčuji rovněž další námitce účastníka řízení týkající se procesního postupu Úřadu a konstatuji pochybení prvostupňového orgánu při aplikaci ustanovení § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Napadené rozhodnutí postrádá totiž odůvodnění pokud jde o zúžení okruhu účastníků správního řízení vedeného pro možné porušení § 3 odst. 1 zákona uzavřením zakázané dohody pouze se společností FATRA. V rámci nového posouzení věci by proto prvostupňový orgán měl zvážit rozšíření počtu účastníků správního řízení také o smluvně dotčené distributory antikoročních produktů zn. ZERUST. V případě, že prvostupňový orgán námitce účastníka řízení nevyhoví, je nezbytné, aby své stanovisko náležitě odůvodnil.

Přes zjištěná procesní pochybení zabýval jsem se dále posouzením skutkové podstaty správního řízení č.j. S 19/03, jež byla Úřadem shledána v porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže stanoví, cit.: *„Dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví*

jinak nebo pokud Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) nepovolí svým rozhodnutím nebo vyhláškou z tohoto zákazu výjimku.“ Ustanovení § 3 odst. 1 zákona tedy stanoví tři samostatné typy jednání, jež zákonodárce z legislativně technického hlediska subsumoval pod legislativní zkratku „dohody“. Jedná se o dohody soutěžitelů, tj. z hlediska výkladu zákona dohody v užším právním slova smyslu, rozhodnutí sdružení soutěžitelů a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže. Pro konstataci porušení tohoto ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže je nezbytné vedle existence jednoho typového druhu jednání prokázat, zda toto jednání vede nebo alespoň může vést k narušení hospodářské soutěže, tj. prokázat jak formální, tak materiální stránku protisoutěžního jednání. Za tímto účelem je Úřad ve smyslu ustanovení § 3 odst. 4 a 32 odst. 1 správního řádu povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, tedy všechny právně významné skutečnosti pro posouzení a rozhodnutí v dané věci.

Ve smyslu shora uvedeného ustanovení zákona jsem přezkoumal shora specifikované Smlouvy o uzavírání budoucích smluv kupních, které účastník řízení uzavřel s distributory antikoročních produktů zn. ZERUST v letech 1998 až 2002. Zjistil jsem, že předmětné smlouvy obsahují vyjma ujednání, jež jsou specifikována ve výroku napadeného rozhodnutí, tj. jejichž podstatou se Úřad ve správním řízení č.j. S 19/03 věcně zabýval, další ustanovení nasvědčující protisoutěžnímu charakteru, která by mohla naplňovat nejen formální, ale i materiální stránku zakázaných a neplatných dohod ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Ustanovení článku 8 bod 8.7 posuzovaných smluv uzavřených v letech 2001 a 2002, cit.: „.....Vzhledem k dlouhodobé spolupráci a k činnosti kupujícího při zavádění výrobků ZERUST na český trh je mimořádně zařazen do kategorie o stupeň vyšší, než je stanoveno podmínkami v bodě 8.5.“, nasvědčuje tomu, že se jedná o tzv. věrnostní rabaty, jejichž podstata spočívá v závazku odběratele, že bude odebírat celé spektrum nabízeného sortimentu či bude využívat služeb a odbírat zboží výlučně od předmětného dodavatele anebo že od něj bude odebírat určité minimální množství zboží a služeb. Jsou-li pak na základě těchto závazků poskytovány odběratelům různé slevy či jiná zvýhodnění oproti ostatním odběratelům, jedná se o věrnostní rabaty, jež vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu, konkrétně pak vedou zejména k cenové diskriminaci odběratelů, kteří některý ze shora specifikovaný závazků nedali. Rovněž ustanovení článku 4 bod 4.7 stanovící, cit.: „Kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou.“, by mohlo mít protisoutěžní účinky, tj. omezovat distributory v možnosti uplatnit své služby u všech konečných zákazníků na vymezeném relevantním trhu.

Z rozkladem napadeného rozhodnutí, ale ani ze spisu správního řízení č.j. S 19/03 však nevyplývá, že by se Úřad přezkumem těchto ustanovení jakýmkoli způsobem zabýval. V postupu prvostupňového orgánu tak shledávám pochybení, neboť, jak jsem zjistil, neprovedl úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci, jež je nezbytné pro komplexní posouzení a rozhodnutí ve věci, tj. pro posouzení Smluv o uzavírání budoucích smluv kupních uzavíraných účastníkem řízení s distributory v letech 1998 až 2002, z hlediska soutěžních pravidel.

Při novém projednání věci je dále třeba, aby prvostupňový orgán přezkoumal tvrzení účastníka řízení, že smluvní ujednání o zákazu prodeje produktů zn. ZERUST dalším distributorům bylo ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních ujednáno z důvodu snahy účastníka řízení o vytvoření selektivního distribučního systému. Prvostupňový orgán pro relevantní posouzení jednotlivých ujednání těchto smluv ověří, o jaký typ distribučního systému se jedná, respektive zda již byl na základě Smluv o uzavírání budoucích smluv

kupních založen selektivní distribuční systém. Specifika odlišného posuzování případného selektivního distribučního systému pak prvostupňový orgán při novém projednání věci zohlední.

Vzhledem ke zrušení a vrácení věci k novému projednání by bylo předčasné vyjadřovat se podrobněji k jednotlivým námitkám účastníka řízení z věcného hlediska, neboť další projednání věci může případně přinést nová zjištění. Již vznesené námitky účastníka řízení však prvostupňový orgán v pokračujícím řízení vezme na zřetel a případné nedostatky, nepřesnosti či nesprávnosti v novém rozhodnutí odstraní.

Uzavírám tedy, že po přezkoumání věci v celém rozsahu jsem ze všech shora uvedených důvodů a na základě návrhu rozkladové komise rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěž

Rozhodnutí obdrží:

Advokátní kancelář WEINHOLD LEGAL v.o.s.
JUDr. Pavel Svoboda, advokát
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 12. 7. 2004.